

Fotoğraf Sanatıyla Özdeşleşen Bir Başarı Öyküsü

– Şahincileroğlu · 11 Ağustos 2014

26 Ekim 1982 yılında Kayseri’de dünyaya gözlerini açtı. Çocukluğunun belirli dönemlerini Antalya, İstanbul ve Ankara gibi illerde geçirdi.

TED Kayseri Koleji’nde öğrenimine başlayarak Şeker Lisesi’nde öğrenimini sürdürdü. Başarılı bir lise hayatından sonra Niğde Üniversitesi Radyo Televizyon Yayıncılığı Bölümü’nden mezun olarak eğitim hayatını tamamladı.

Mesleki stajını TRT’nin çeşitli birimlerinde yaparken “Uzak Topraklar: Suriye” belgesel çalışmalarında yer aldı. Yapımcılığını ve yönetmenliğini yaptığı “Otomobil Dünyası” isimli televizyon programını hazırladı. Vatani görevini Elazığ’ın Palu İlçe Jandarma Komutanlığı’nda yaptı.

Baba Mesleğinden Esinlendi

Babasının gazeteci olması nedeniyle hem fotoğrafçılığı hem de gazeteciliğe ilgi duymaya başladı. Bu nedenle de fotoğraf servisi kurdu. Yerelde gazetecilik zordu. Fotoğrafçılık zordu. Bu işi yapmak sabır işiydi. Fedakârlık işiydi. Sevme işiydi. Ne gazetecilik ne de fotoğrafçılık karın doyuruyordu.

Hayatını devam ettirebilmek için paraya ihtiyacı vardı. Bunun içinde öncelikle iş bulması gerekiyordu. Önce Kayseri Şeker Fabrikası’na girdi. Burada bir müddet çalıştı. Daha sonra buradan ayrılarak Orta Anadolu Şeker Fabrikası’nda işe başladı. Buralarda çalışırken baba mesleği olan gazetecilik ve fotoğrafçılığa duyduğu ilgi ve sevgi hep yüreğinde capcanlı durdu. Fotoğrafçılığa ve gazeteciliğe fahri olarak devam etti. Ne yazdıklarından ne de çektiği fotoğraflardan asla bir beklenti içinde olmadı. Çünkü para kazandığı bir iş’te çalışıyordu. İhtiyaçlarını giderebilecek kadar para kazanıyordu.

İlk Kişisel Sergileri ile Kendi Sınırlarını Aşıyor

Kayseri Şeker Fabrikası ve Orta Anadolu Şeker Fabrikası’nda çalışırken Devlet Güzel Sanatlar Fakültesi Atatürk Evi Sergi Salonu, İpek Saray Alışveriş Merkezi ve Kayseri Ticaret Odası’nda ilk kişisel sergilerini açtı. Sergilerdeki fotoğrafları, büyük ilgi topladı. Bu ilgi, onun fotoğraf makinesinin deklanşörüne basarken çektiği fotoğraflara da yansıyor. Bu sergiler, en iyi fotoğrafları çekebilmek için onu motive ediyor, böylece çevre edinmesini de sağlıyordu.

Artık kendi sınırlarını aşıyordu. LAFOT ve RED fotoğraf topluluklarının karma sergilerine katıldı. Sergide yer alan fotoğrafları, çok beğeniliyordu. Sabırla, severek, özveriyle bir beklenti içerisinde olmadan çalışmasının bu sergilerde karşılığını alıyordu. Sergilerde gördüğü ilgi, onu çok mutlu ediyordu.

Zaman zaman yaptığı yurt gezilerinde fotoğraf üzerine faaliyet gösteren kuruluş ve kişilerle görüşerek geleceğe dönük fotoğrafçılıkla ilgili planlarını konuştu. Onların bilgisinden, tecrübesinden yararlandı.

Fotoğraf Aşkı Sonucu “Fotomuz Grubu”nu Kurdu

2008 yılında FOTOMUZ Grubu’nu kurdu. Grubu kurmasındaki amacı, fotoğraf sanatına evrensel olarak dili döndüğünce katkı sağlamaktı. Bu düşüncelerle yola çıktı. Proje bazında çalışmaları olan grup

üyelerini destekleyerek onların bu yolda mesafe kat etmelerini sağlamaya çalıştı. Bunun için de bu sanatta emeği olanları üç kategoriye ayırdı: Fotoğraf severler, amatör fotoğrafçılar ve fotoğraf sanatçıları. “Her fotoğraf sanatçısı, bir fotoğraf severdir ama her fotoğraf sever, fotoğraf sanatçısı değildir.” diyerek bunun bilincinde olan kişileri üye olarak gruba dâhil etti. Grupta, “paylaşım”ı ve “sanata saygı”yı esas aldı. Yurdun değişik yerlerinde üyeleriyle sergiler açtı, sergilere katıldı. Grubun gerçekleştirdiği faaliyetler ile günden güne büyüdü. Grup, hep canlı bir şekilde çalışmalarını sürdürdü.

Grubun ilk faaliyetleri arasında kendi kişisel çalışmaları sonucu dünya genelinde yaşayan insan yaşamını irdeleyip gözler önüne seren “İnsan İzleri” isimli karma sergisinin bir kolunu oluşturan “Dünya Fotoğraf Sanatı Emektarları Anadolu’da” etkinliği oldu. 2011 Nisan’ında Kayseri İl Turizm ve Kültür Müdürlüğü’nde gerçekleştirilen bu etkinliğe Fotoğraf Sanatçıları Altuğ Oymak ve Buket Altuğ da konuşmacı olarak katılmışlar, bilgileriyle, tecrübeleriyle etkinliğe renk katmışlardı.

FOTOMUZ Dergisi’ni Çıkartıyor

Kurduğu Fotomuz Grubu’nu artık yazılı hale getirmek gerekiyordu. Yaklaşık 6 yıllık bir grubu, yazılı hale getirmek dışarıdan kolay gibi görünse de pek de kolay olmadı. Böylesi önemli bir grubun Fotomuz Dergisi olarak yazılı bir şekilde fotoğrafı ve fotoğrafçılığı seven kitlelere ulaştırması, hem de ücretsiz bu işin başarılması ilk bakışta hayal gibi görünse de, bir hayal yavaş yavaş gerçekleşiyordu. Bunun ilk adımını Eylül 2013’te attı. İlk sayısıyla okurlarına “Merhaba!” diyen FOTOMUZ Dergisi, daha ilk sayısıyla birlikte büyük ilgi uyandırdı. Bu sayede fotoğrafın boyutunu tekil, tüzel ve resmi platformlarda paylaşarak fotoğraf severler arası bir köprü kurdu. Fotoğrafçıların seslerinin daha geniş kitlelere ulaşmasını sağlamaya çalıştı.

FOTOMUZ’u İnternete Taşdı ve Sanal Sergiler Açtı

Yazılı olarak iş tamamı. Bunun bir de internette yaygınlaşması gerekiyordu. Bunun içinde 2014 başlarında fotomuz.com (www.fotomuz.com) internet sitesini kurdu. Burada bir süre çalışmalarına devam etti. Sitenin ilk sergisi olan “100 Fotoğrafçı 100 Fotoğraf 100 İnsan” isimli karma sergiyi açtı. Sergi, sanal ortamda olmasına rağmen büyük ilgi gördü. Bu sergiyi “100 Çocuk”, “Analar”, “Erciyes’te Düşenler” ve “Soma” sergisi izledi.

Hem yazılı olarak hem de internet yayınıyla büyük ilgi gören Fotomuz Dergisi, işte böyle severek, sabırla özverili bir çalışma sonrası ortaya çıkan bir dergidir. Tamamen fotoğraf konularını anlatan böylesi bir dergiyi “yerel”den “ulusal”a ulaştırmak kolay değildir. Emek ister, fedakârlık ister, özveri ister, sabır ister... Başta Kayseri olmak üzere Niğde, Nevşehir, Bitlis, Mersin, Adana, İstanbul, Ankara, İzmir, Kocaeli, Balıkesir, Lüleburgaz, Artvin, Samsun, Bursa ve yurdun diğer illerindeki tüm fotoğraf derneklerine, fotoğraf federasyonlarına, fotoğraf severlere, sanatçılara ulaştırılan ve ulaştırılmaya da devam eden bu örnek çalışma, bu başarılı çalışma öyküsünün sahibi Fotoğraf Sanatçısı Hayrettin Doğan’dır.

Doğan, Fotomuz Dergisi’nin başarısını şöyle anlatıyor: “Bir fotoğrafçı ne ister, ne görmek ister, kendi ne bekler? Bir fotoğrafçı, eserinin iyi olmasını ister, iyi fotoğraf görmek ister ve kendini geliştirmek ister. Bundandır ki, gerek bu yola yeni çıkanlar, gerekse belli mesafe almış değerlerimiz, hep bir aradayız.

Amacımız, birimizin diğereine kol kanat gemesi, diğereine göz kulak olmasıdır. Önde gidenler, geriden gelenlere yol gösterecek ki, geriden gelenler de önde gidenlere enerji versin, bir zincir kurulsun... Yolumuz bu yoldur..”

Yazılı olarak çıktığı Eylül 2013 ve internet üzerinden yayına başladığı 2014 başından bu yana büyük ilgi ve beğeniyle takip edilen Fotomuz Dergisi ailesinde Altuğ Oymak, Ali Subaşı, Demet Toros, Ali Yıldırım, Aylın Köroğlu, Buket Altuğ, Edibe Özkardeşkaya, Fatma Demir, Ragıp Sarı, Kayıhan Bölükbaşı, Hasan Uçar, Hülya Laleci, Merve Çay, Nilgün Altıntaş, İbrahim Yıldız, Semih Genç, Sevda Küçük, Zeliha Begöz ve daha çok sayıda fotoğraf sanatçısı bulunuyor.

Fotoğraf Aşkından Asla Vazgeçmedi

Çalıştığı işler farklı olsa da Doğan, fotoğrafçılıktan asla vazgeçmedi. Fotoğraf makinesinin deklanşörüne hep en iyi fotoğrafları çekebilmek için bastı. Son olarak, Hürriyet Gazetesi'nde yayınlanan “Gezi Bağları” fotoğraf çalışması, kendisine büyük ün kazandırdı.

Birçok yarışmaya katılarak ödülleri aldı. Ödüller kazanmak Doğan'ı asla şımartmadı. Aksine daha da olgunlaştırdı. Mütevazı kişiliğiyle hem çevresine hem de fotoğraf sanatçılığına ilgi duyan kişilere örnek oldu.

Sevgiyle, hoşça ve dostça kalınız...

Mehmet ŞAHİNCİLEROĞLU

Gazeteci/Yazar